

Мобільні технології в навчальному процесі

Пшеничний Д.В.

студент

ВДПУ імені Михайла Коцюбинського

Yandexg532@gmail.com

Науковий керівник: кандидат пед.наук,

ст.викладач Антонюк Л.В.

Мобільне навчання нині можна назвати освітньою парадигмою, на основі якої в будь-якому навчальному закладі (і не тільки) є можливість створити повноцінне навчальне середовище, адже мобільні пристрої — це легко, зручно та доступно кожному. Основна ідея такого середовища: доступ до навчальних матеріалів з будь-якої точки світу, в будь-який час [1].

Є багато різних думок про те, що саме означає термін «мобільне навчання». На мою думку, найближчим є визначення, яке характеризує даний термін як будь-яку діяльність, яка виконується на регулярній основі і дозволяє людині бути продуктивнішою у взаємодії (створенні або «споживанні») з інформацією, використовуючи мобільні пристрої — компактні цифрові носії даних, які мають надійний зв'язок і не є громіздкими. Під класифікацію «мобільний пристрій», в даному випадку, підлягають електронні кишенькові пристрої в числі яких: смартфони, нетбуки, планшети та ноутбуки [5].

В даний час, багато викладачів активно використовують мобільні технології в навчанні, однак для повного переходу до такої форми освіти мають відбутися кардинальні зміни в самій системі. Проблема в тому, що не всі освітяни, вважають вдалою ідею поєднання мобільних пристроїв з навчальним процесом і не бачить перспективи в їх використанні під час засвоєння нових знань, або ж налаштовані так через негативні сторони, які можуть виникнути в ході навчання [3]. І їх скептичне ставлення не сформувалося на пустому місці – підстав для цього є дійсно багато, це не тільки недоліки в технічній реалізації такого підходу (яких теж немало і які розглянемо пізніше), це проблеми, які обумовлені людським фактором. Наприклад те, що мобільні пристрої забирають час і увагу учнів [4]. Єдиним вирішенням проблеми в даній ситуації є дозоване й контрольоване впровадження мобільних пристроїв в освітню діяльність.

Для вдалого впровадження мобільних пристроїв в освітній процес необхідно аби викладач, який по суті являється керівником навчання та спрямовує здобуття знань, вмінь і навичок у потрібне русло, адаптував подачу матеріалу для даної форми освіти та підкреслив свою роль у ній [2].

Усвідомлення значущості мобільних технологій для навчання дозволяє значно підвищити якість освіти, однак лише за умови правильного впровадження: навчання може подаватися у формі гри, але недопустимо, аби воно стало грою.

Основною вдалої реалізації використання мобільних технологій в навчанні є й постановка чітких меж: навчання – це все-таки навчання, а не час для «залипання» в мобільному пристрої. Мобільний пристрій – це не лише інструмент, засіб для передачі даних, це шлях до цікавої освіти, доступної кожному з нас. Впродовж всього освітнього процесу не варто забувати про це [4].

Продовжуючи тему мобільних технологій в навчанні, варто зазначити, що вони, в силу широкого спектру можливостей доступних програм дозволяють зробити навчання захоплюючим, ефективним та динамічним. Мета їх впровадження полягає також в тому, щоб підвищити інтерес учнів до навчання, оскільки звична форма навчання багатьом давно приїлась і не викликає інтересу [1].

Використання мобільних пристроїв є неминучим явищем під час дистанційної освіти, та й що тут говорити, самі методи мобільного навчання «перегукуються» з методами дистанційної освіти.

Застосування технологій мобільного навчання, за вдалого впровадження в навчальний процес, може підвищити його якість за рахунок:

- можливості консультації з викладачем в будь-який час в індивідуальному режимі;
- специфічного(для звичної форми навчання) планування часу, відведеного на навчальний процес, враховуючи індивідуальні потреби учнів;
- специфічної подачі контенту з урахуванням індивідуальних потреб тих, хто навчається;
- різносторонньої перевірки рівня засвоєного матеріалу, використовуючи різні форми тематичного й підсумкового контролю;
- регулярного повідомлення учасників освітнього процесу про їх навчальні досягнення;
- постійного доступу до необхідних інформаційно-освітніх ресурсів.

Однак, тут же варто зазначити й недоліки мобільного навчання(з технічної сторони реалізації), серед яких:

- нестабільне з'єднання з інтернетом в селах, селищах міського типу та на окраїнах міста;

- якщо мова йде про смартфон, то незручне опрацювання великої кількості інформації в силу форм-фактору екрану;
- вартість самих мобільних пристроїв;
- не зовсім «безболісний» перехід до даної форми навчання.

Таким чином, використання мобільних технологій в освітньому навчально-виховному процесі є безперечно доцільним, оскільки підвищується рівень сприйняття та засвоєння навчального матеріалу в цілому, подача матеріалу стає більш цікавою, захоплюючою і доступною. Зрозуміло, що від помилок, жоден процес не може бути захищений, тому вчитель має йти в ногу з часом і до даного процесу варто підійти максимально відповідально й обмірковано.

Список використаних джерел

1. Золотарьова І. О., Труш А.М. Застосування мобільного навчання в системі освіти // Системи обробки інформації. 2015. Вип. 4. С. 147-150.
2. Терещук С.І. Технологія мобільного навчання: проблеми та шляхи вирішення // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки. Вип. 138. С. 178-180.
3. МакКаллум К., Джеффри Л. і Кіншук. (2014). Фактори, що впливають на прийняття вчителями мобільного навчання. Журнал інформаційних технологій освіти: дослідження.
4. Шривастава А., Шривастава М. та Мускат О. (2014). Відволікання в класі через використання мобільних телефонів студентами: сприйняття викладачів коледжу. Міжнародний журнал комп'ютерних та інформаційних технологій, 3(3), 638-642.
5. Мобільне навчання. [Електронний ресурс] // Wikipedia. – 27 жовтня 2017. – https://uk.wikipedia.org/wiki/Мобільне_навчання